

Nr 140.

Av herr **Johnsson** i Stockholm, *angående anslag till stadsmissionen i Stockholm för dess förebyggande alkoholistvårdsverksamhet.*

Efter ingående överläggningar med nykterhetsvårdsbyrån i kungl. socialstyrelsen samt med annan expertis på alkoholistvårdens område, ävensom med ett flertal läkare, började stadsmissionen i Stockholm i oktober 1946 en särskild verksamhet för hjälp åt alkoholskadade personer, som äro i ofrånkomligt behov av annans bistånd för att kunna komma till rätta med sin sjukdom. En mottagning öppnades, där en i alkoholistvård synnerligen bevandrad person tjänstgör såsom konsulent med mottagning varannan dag och där en förfaren psykiater och specialist på alkoholfrågor (läkare) tar emot en eller två eftermiddagar i veckan.

Byrån visade sig omedelbart fylla ett synnerligen stort behov, som av redan gjord erfarenhet icke kan fyllas av de officiella nykterhetsvårdsorganen.

Det rör sig här nämligen om personer, som ännu icke nått ett sådant stadium, att de kunna anmälas till och omhändertagas av nykterhetsnämnd, eller som absolut vägra att begagna sig av den. Ofta äro de för vissa åkommor patienter hos någon läkare, som är väl medveten om att deras besvär bero på alkoholism och icke kunna förbättras, med mindre patienten kommer ifrån sina alkoholvanor. Både patienterna själva och deras anhöriga vägra bestämt att anlita de officiella vägarna med eventuell intagning på något alkoholisthem. Däremot komma de gärna, om än första gången med stor och misstänksam försiktighet, till denna byrå, ofta sedan de först gjort sig förvissade om att de icke bliva officiellt registrerade såsom alkoholister. Självklart befinna sig en del i ett sådant tillstånd att de ovillkorligen måste bli föremål för nykterhetsnämnds ingripande eller direkt förda till sjukhus. De kunna då i regel övertalas och överbevisas om nödvändigheten därav utan att något sammanbrott sker. För de andra gäller det att finna utvägar, varigenom de med egen vilja till samverkan kunna komma ifrån sina alkoholvanor och sitt alkoholbegär.

Icke minst är denna fristående byrå av betydelse för de anhöriga, som här kunna få tala ut och få personlig hjälp med den alkoholskadade utan att det får karaktär av anmälan till myndigheter.

För att effektivt fylla sin uppgift behöver byrån omedelbart utbyggas

med ett avvänjningshem utanför Stockholm, där läkaren kan placera och personligen följa en del av de botsökande. Denna plan kommer att förverkligas, så snart ekonomiska och andra möjligheter föreligga.

Byrån drager för närvarande en kostnad av omkring 2 000 kronor per månad, inberäknat det ekonomiska stöd, som det ofta är ofrånkomligt att lämna en del av patienterna för att få dem loss ur förhållanden, som ointetgöra deras lugn och förtröstan. Lön till konsulenten och arvode till läkaren betinga ungefär hälften av de nämnda utgifterna eller 1 000 kronor per månad. Såsom bevis på läkarnas förtroende för verksamheten kan nämnas, att konsulenten har beviljats rätt att hava regelbundna mottagningar jämväl på serafimerlasarettet för ineliggande patienter, som läkarna funnit vara alkoholskadade.

Motionären är väl medveten om att det kan anses vara mindre välbetänkt att begära riksdagens ekonomiska stöd till en gärning, som han själv är så engagerad i. Men dels förlitar han sig på att dess nödvändighet och kvalitet skall kunna styrkas från sakkunnigaste håll, dels är det fara i dröjsmål, ty arbetet har redan tagit en sådan omfattning, att en utbyggnad av detsamma är omedelbart av nöden. Men till denna utbyggnad behöver stadsmissionen hjälp och kan icke vänta till ett annat budgetår, då socialstyrelsens avdelning för nykterhetsvård skulle kunna upptaga frågan om anslag i sina petita.

Med stöd av det sålunda anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville bevilja ett anslag för nästkommande budgetår av 10 000 kronor att efter socialstyrelsens beprövande tilldelas stadsmissionen i Stockholm för dess förebyggande alkoholistvårdsverksamhet.

Stockholm den 22 januari 1947.

Joh. W. Johnsson
i Stockholm.
